

COCA, ALEXANDRU

n. 01 noiembrie 1860, Sasca Montană, jud. Caraș-Severin
d. 30 septembrie 1942

A urmat cursurile liceale la Oravița și Lugoj. După promovarea examenului de bacalaureat în anul 1881 s-a înscris la Facultatea de Drept a Universității din Budapesta. După obținerea diplomei a continuat studiul științelor juridice, specializându-se la doctorat între anii 1885-1888, iar la 5 mai 1888 a primit diploma de doctor în drept. În urma susținerii examenului de *censura* a fost înscris pe tabloul avocaților definitiv ai Baroului Timiș, profesând la Sasca și Timișoara.

A fost unul din membrii fondatori ai despărțământului local al Asociației Astra, s-a implicat și a participat la toate manifestările acesteia.

În toamna anului 1918 a participat activ la constituirea Consiliului Național Român și a Gărzii Naționale românești la Sasca. A fost delegat de către comunitatea locală din Sasca Montană la Alba Iulia. Nu a fost prezent la Adunarea de la Alba Iulia, deoarece nu a obținut biletul de călătorie. A participat activ la preluarea „imperiului” din județul Caraș-Severin. A fost numit judecător șef la judecătoria de ocol Sasca Montană, apoi va fi promovat consilier Curte de Apel la Timișoara. Pentru meritele avute și pentru întreaga activitate desfășurată a fost decorat cu *Medalia Coroana României* în grad de Comandor.

După Unire, în anul 1919, Consiliul Dirigent l-a numit judecător la Curtea de Apel Timișoara. S-a pensionat în anul 1925, dar își va continua activitatea profesională ca notar și mai apoi ca avocat până în anul 1942.